

**AL DOILEA PROTOCOL ADIȚIONAL
LA CONVENȚIA EUROPEANĂ
DE ASISTENȚĂ JUDICIARĂ
ÎN MATERIE PENALĂ**

Strasbourg, 8.XI.2001

Statele membre ale Consiliului Europei, semnatare ale prezentului Protocol;

Date fiind angajamentele lor în temeiul Statutului Consiliului Europei;

Dorind să contribuie la protecția drepturilor omului, la apărarea statului de drept și la susținerea edificiului democratic al societății;

Considerând că este de dorit în acest sens să li se întărească capacitatea individuală și colectivă de reacție împotriva criminalității;

Decise să îmbunătățească și să completeze în anumite privințe Convenția europeană de asistență judiciară în materie penală, încheiată la Strasbourg la 20 aprilie 1959 (denumită în continuare „convenția”), precum și Protocolul său adițional încheiat la Strasbourg la 17 martie 1978;

Ținând cont de Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, adoptată la Roma la 4 noiembrie 1950, precum și de Convenția pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, adoptată la Strasbourg la 28 ianuarie 1981,

Au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I

Articolul 1

Domeniul de aplicare

Articolul 1 al convenției este înlocuit cu dispozițiile următoare:

- „1. Părțile se angajează să-și acorde reciproc, conform dispozițiilor prezentei convenții și în cele mai scurte termene, asistența judiciară cea mai amplă cu putință în orice procedură privitoare la infracțiuni a căror reprimare este, în momentul solicitării asistenței, de competența autorităților judiciare ale părții solicitante.
2. Prezenta convenție nu se aplică nici executării hotărârilor de arestare și de condamnare, nici infracțiunilor militare care nu constituie infracțiuni de drept comun.
3. Asistența judiciară va putea fi de asemenea acordată în proceduri privitoare la fapte ce sunt pasibile de pedeapsă, conform dreptului național al părții solicitante sau al părții solicitate, cu titlu de infracțiuni, urmărite de autoritățile administrative a căror hotărâre poate da loc la un recurs în fața unei instanțe competente, în special în materie penală.

4. Asistența judiciară nu va fi refuzată pentru simplul motiv că faptele respective pot angaja răspunderea unei persoane juridice în partea solicitantă.,,

Articolul 2

Prezența autorităților părții solicitante

Articolul 4 al convenției este completat cu textul următor, articolul 4 al convenției devenind paragraful 1 și dispozițiile următoare, paragraful 2:

„2. Cererile referitoare la prezența acestor autorități sau persoane în cauză, nu pot fi refuzate când o asemenea prezență tinde la executarea cererii de asistență de o manieră care răspunde mai bine nevoilor părții solicitante și, în acest fel, permite evitarea unor cereri de asistență suplimentare.”

Articolul 3

Transferarea temporară a persoanelor deținute pe teritoriul părții solicitante

Articolul 11 al convenției este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„1. Orice persoană deținută, a cărei înfățișare personală pentru urmărire, cu excepția prezentării sale pentru judecată, este cerută de partea solicitantă, va fi transferată temporar pe teritoriul său, sub condiția înapoierii sale în termenul indicat de partea solicitantă și sub rezerva dispozițiilor articolului 12 al prezentei convenții, în măsura în care acestea pot fi aplicate.

Transferarea va putea fi refuzată:

- a) dacă persoana deținută nu consimte ;
- b) dacă prezența sa este necesară într-un proces penal în curs pe teritoriul părții solicitate;
- c) dacă transferarea sa este susceptibilă să-i prelungească detenția, sau
- d) dacă alte considerații imperioase se opun transferării sale pe teritoriul părții solicitante.

2. Sub rezerva dispozițiilor articolului 2 al prezentei convenții, într-un caz prevăzut la paragraful 1, tranzitul persoanei deținute pe teritoriul unui stat terț va fi acordat la cererea însoțită de toate documentele necesare, adresată de Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului Justiției al părții solicitate pentru tranzit. Orice parte va putea să refuze acordarea tranzitului resortisanților săi.

3. Persoana transferată va trebui să rămână în detenție pe teritoriul părții solicitante și, dacă este cazul, pe teritoriul părții solicitate pentru tranzit, în afară de cazul în care partea solicitantă pentru transferare nu cere punerea acesteia în libertate.”

Articolul 4

Căi de comunicare

Articolul 15 al convenției este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„ 1. Cererile de asistență judiciară, precum și orice informație promptă, vor fi adresate, în scris, de Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului Justiției al părții solicitate și vor fi înapoiate pe aceeași cale. Totuși, ele pot fi adresate direct de autoritatea judiciară a părții solicitante autorității judiciare a părții solicitate și înapoiate pe aceeași cale.

2. Cererile prevăzute la articolul 11 al prezentei convenții, precum și cele prevăzute la articolul 13 al celui de-al doilea protocol adițional la prezenta convenție, vor fi adresate în toate cazurile de Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului al Justiției părții solicitate și înapoiate pe aceeași cale.

3. Cererile de asistență judiciară referitoare la procedurile prevăzute la paragraful 3 al articolului 1 al prezentei convenții pot fi, de asemenea, adresate direct de către autoritatea administrativă sau judiciară a părții solicitante, autorității administrative sau judiciare a părții solicitate, după caz, și înapoiate pe aceeași cale.

4. Cererile de asistență judiciară formulate în temeiul articolelor 18 sau 19 ale celui de-al doilea protocol adițional la prezenta convenție, pot fi, de asemenea, adresate de către autoritatea competentă a părții solicitante autorității competente a părții solicitate.

5. Cererile prevăzute la paragraful 1 al articolului 13 al prezentei convenții vor putea fi adresate de către autoritățile judiciare direct serviciului competent al părții solicitate și răspunsurile vor putea fi trimise înapoi direct de către acest serviciu. Cererile prevăzute la paragraful 2 al articolului 13 al prezentei convenții vor fi adresate de către Ministerul Justiției al părții solicitante Ministerului Justiției al părții solicitate.

6. Cererile privind copiile sentințelor și măsurile prevăzute de articolul 4 al protocolului adițional la convenție pot fi adresate direct autorităților competente. Orice stat contractant va putea, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să indice autoritățile pe care le consideră competente, potrivit scopului prezentului paragraf.

7. În caz de urgență și atunci când transmiterea directă este permisă de prezenta convenție, aceasta se va putea efectua prin intermediul Organizației Internaționale de Poliție Criminală (Interpol).

8. Orice parte va putea, în orice moment, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să-și rezerve dreptul de a supune executarea cererilor de asistență judiciară, sau a unora dintre ele, uneia sau mai multor din condițiile următoare:

- a) o copie a cererii trebuie să fie adresată autorității centrale astfel desemnate;

b) cererea, cu excepția cazului când este urgentă, trebuie să fie adresată autorității centrale astfel desemnate;

c) în cazul transmiterii directe pentru motiv de urgență, o copie să fie comunicată în același timp la Ministerul Justiției al acesteia;

d) anumite cereri sau toate cererile de asistență judiciară trebuie să îi fie adresate pe o altă cale decât cea prevăzută de prezentul articol.

9. Cererile de asistență judiciară sau orice altă comunicare în temeiul prezentei convenții sau a protocoalelor sale, pot fi transmise prin intermediul mijloacelor electronice de comunicație sau prin orice alt mijloc de telecomunicație, cu condiția ca partea solicitantă să fie pregătit să producă, în orice moment, la cerere, o urmă scrisă a expedierii precum și originalul. Totuși, orice stat contractant poate, în orice moment, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să indice condițiile în care este pregătit să accepte și să răspundă cererilor primite pe cale electronică sau prin orice alt mijloc de telecomunicație.

10. Prezentul articol nu va aduce atingere dispozițiilor acordurilor sau convențiilor bilaterale în vigoare între părți, care prevăd transmiterea directă a cererilor de asistență judiciară între autoritățile părților.”

Articolul 5 Cheltuieli

Articolul 20 al convenției este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„1. Părțile nu-și cer reciproc rambursarea cheltuielilor ce decurg din aplicarea convenției sau protocoalelor sale, cu excepția:

a) cheltuielilor ocazionate de intervenția experților pe teritoriul părții solicitate;

b) cheltuielilor ocazionate de transferarea persoanelor deținute efectuată în temeiul articolelor 13 sau 14 ale celui de-al doilea protocol adițional la prezenta convenție sau al articolului 11 al prezentei convenții;

c) cheltuielilor importante sau extraordinare.

2. Totuși, costul stabilirii legăturii video sau telefonice, costurile legate de punerea la dispoziție a legăturii video sau telefonice pe teritoriul părții solicitate, plata interpreților pe care îi pune la dispoziție și indemnizațiile plătite martorilor, precum și cheltuielile lor de deplasare în partea solicitată, sunt rambursate de către partea solicitantă părții solicitate, cu excepția cazului în care părțile convin altfel.

3. Părțile se consultă pentru stabilirea condițiilor de plată a cheltuielilor ce ar putea fi cerute în temeiul dispozițiilor paragrafului 1 c) al prezentului articol.

4. Dispozițiile prezentului articol se aplică fără prejudicierea aplicării dispozițiilor articolului 10, paragraful 3, al prezentei convenții.”

Articolul 6

Autorități judiciare

Articolul 24 al convenției este înlocuit cu dispozițiile următoare:

„Orice stat, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, va indica ce autorități vor fi considerate ca fiind autorități judiciare, potrivit scopului prezentei convenții. Ulterior va putea, în orice moment și în același mod, să schimbe termenii declarației sale.”

CAPITOLUL II

Articolul 7

Amânarea executării cererilor

1. Partea solicitată poate amâna răspunsul la o cerere dacă faptul de a da curs acesteia riscă să aibă o incidență negativă asupra unei anchete, urmăriri sau orice altă procedură conexă condusă de autoritățile sale.

2. Înainte de a refuza asistența sau de a o amâna, partea solicitată examinează, eventual după consultarea părții solicitante, dacă o poate executa parțial sau sub rezerva condițiilor pe care le consideră necesare.

3. Orice decizie de amânare a cererii va fi motivată. Partea solicitată informează totodată partea solicitantă despre motivele care fac imposibilă satisfacerea cererii de asistență sau care sunt susceptibile să o întârzie în mod semnificativ.

Articolul 8

Procedura

Independent de dispozițiile articolului 3 al convenției, atunci când cererea prevede o formalitate sau o procedură dată, pe care o impune legislația părții solicitante, chiar dacă formalitatea sau procedura cerută nu este familiară părții solicitate, această parte dă curs cererii în măsura în care aceasta nu este contrară principiilor sale fundamentale de drept, cu excepția dispozițiilor contrare ale prezentului protocol.

Articolul 9

Audierea prin videoconferință

1. Dacă o persoană care se află pe teritoriul unei părți trebuie să fie audiată ca martor sau ca expert de către autoritățile judiciare ale altei părți, aceasta din urmă poate cere, dacă, este inoportun sau imposibil pentru persoana care urmează a fi audiată să compare personal pe teritoriul său, ca audierea să aibă loc prin videoconferință, conform paragrafelor 2-7.
2. Partea solicitată consimte la audierea prin videoconferință, cu condiția ca recurgerea la această metodă să nu fie contrară principiilor sale fundamentale de drept și cu condiția ca aceasta să dispună de mijloacele tehnice ce permit efectuarea audierii. Dacă partea solicitată nu dispune de mijloacele tehnice care să permită videoconferința, partea solicitantă poate pune la dispoziția părții solicitate aceste mijloace, cu acordul acesteia din urmă.
3. Cererile de audiere prin videoconferință conțin, pe lângă informațiile indicate la articolul 14 al convenției, motivul pentru care nu este oportun sau nu este posibil ca martorul sau expertul să fie prezent personal la audiere, denumirea autorității judiciare și numele persoanelor care vor efectua audierea.
4. Autoritatea judiciară a părții solicitate citează în vederea comparării persoana respectivă conform prevederilor legislației sale.
5. Regulile următoare se aplică la audierea prin videoconferință:
 - a) audierea are loc în prezența unei autorități judiciare a părții solicitate, asistată dacă e necesar de un interpret; această autoritate este, de asemenea, responsabilă cu identificarea persoanei audiate și cu respectarea principiilor fundamentale de drept ale părții solicitate. Dacă autoritatea judiciară a părții solicitate consideră că principiile fundamentale de drept ale părții solicitate nu sunt respectate în timpul audierii, aceasta ia imediat măsurile necesare pentru a veghea ca această audiere să se desfășoare conform principiilor menționate;
 - b) autoritățile competente ale părții solicitante și ale celei solicitate convin, eventual, asupra măsurilor referitoare la protecția persoanei ce urmează a fi audiată;
 - c) audierea este efectuată direct de către autoritatea judiciară a părții solicitante sau sub conducerea ei, conform dreptului său intern;
 - d) la cererea părții solicitante sau a persoanei ce urmează a fi audiată, partea solicitată veghează ca această persoană să fie, dacă e necesar, asistată de un interpret;
 - e) persoana ce urmează a fi audiată poate invoca dreptul de a nu depune mărturie care îi va fi recunoscut fie de legea părții solicitate, fie de legea părții solicitante.

6. Fără a aduce atingere oricărei măsuri convenite în ceea ce privește protecția persoanelor, autoritatea judiciară a părții solicitate întocmește, la sfârșitul audierii, un proces-verbal în care se consemnează data și locul audierii, identitatea persoanei audiate, identitățile și calitățile oricăror alte persoane ale părții solicitante care au participat la audiere, informații privind depunerea jurământului și condițiile tehnice în care audierea s-a desfășurat. Acest document este transmis de către autoritatea competentă a părții solicitate autorității competente a părții solicitante.

7. Fiecare parte ia măsurile necesare pentru ca, atunci când martorii sau experții sunt audiați pe teritoriul său, conform prezentului articol, și refuză să depună mărturie atunci când sunt obligați să o facă, sau când depun mărturii false, dreptul său național să se aplice așa cum s-ar aplica dacă audierea ar avea loc în cadrul unei proceduri naționale.

8. Părțile pot, dacă doresc, să aplice și dispozițiile prezentului articol, atunci când este cazul și cu acordul autorităților judiciare competente, la audierile prin videoconferință la care participă persoana urmărită penal sau suspectul. În acest caz, decizia de a ține videoconferința și modul în care se desfășoară trebuie să facă obiectul unui acord între părțile respective și să fie conforme cu dreptul lor național și cu instrumentele internaționale în materie. Audierile la care participă persoana urmărită penal sau suspectul nu pot avea loc decât dacă acestea consimt.

9. Orice stat contractant poate, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să declare că nu înțelege să se prevaleze de dreptul, prevăzut de paragraful 8 al prezentului articol, de a aplica și dispozițiile prezentului articol la audierile prin videoconferință la care participă persoana urmărită penal sau suspectul.

Articolul 10

Audierea prin conferință telefonică

1. Dacă o persoană care se află pe teritoriul unei părți trebuie să fie audiată ca martor sau expert de către autoritățile judiciare ale altei părți, aceasta din urmă poate cere, atunci când dreptul său național prevede, ajutorul primei părți pentru ca audierea să poată avea loc prin conferință telefonică, conform dispozițiilor paragrafelor 2 - 6.

2. O audiere nu poate avea loc prin conferință telefonică decât dacă martorul sau expertul acceptă ca audierea să se efectueze prin acest mijloc.

3. Partea solicitată consimte la audierea prin conferință telefonică dacă recurgerea la această metodă nu este contrară principiilor sale fundamentale de drept.

4. Cererile de audiere prin conferință telefonică conțin, pe lângă informațiile prevăzute la articolul 14 al convenției, denumirea autorității judiciare și a persoanelor care vor proceda la audiere, precum și o declarație conform căreia martorul sau expertul este dispus să ia parte la o audiere prin conferință telefonică.

5. Modalitățile practice de audiere sunt hotărâte de comun acord de către părțile respective. Atunci când acceptă aceste modalități, partea solicitată se angajează:

- a) să notifice martorului sau expertului respectiv ora și locul audierii;
- b) să vegheze la identificarea martorului sau expertului;
- c) să verifice dacă martorul sau expertul acceptă audierea prin conferință telefonică.

6. Statul solicitat își poate exprima consimțământul sub rezerva aplicării, în tot sau în parte, a dispozițiilor adecvate ale articolului 9, paragrafele 5 și 7.

Articolul 11

Transmiterea spontană de informații

1. Fără a aduce atingere propriilor investigații sau proceduri, autoritățile competente ale unei părți pot, fără cerere prealabilă, să transmită autorităților competente ale altei părți informații obținute în cadrul propriei lor anchete atunci când apreciază că aceste informații ar putea ajuta partea destinatară să inițieze sau să încheie investigațiile sau procedurile, sau atunci când aceste informații ar putea conduce la formularea de către această parte a unei cereri în temeiul convenției sau al protocoalelor sale.

2. Partea care furnizează informația poate, conform dreptului său național, să supună anumitor condiții utilizarea sa de către partea destinatară.

3. Partea destinatară este obligată să respecte aceste condiții.

4. Totuși, orice stat contractant poate, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să declare că își rezervă dreptul de a nu se supune condițiilor impuse, în temeiul dispozițiilor paragrafului 2 al prezentului articol, de către partea care furnizează informația, cu excepția cazului în care a fost înștiințată în prealabil de natura informației ce va fi furnizată și a acceptat ca aceasta din urmă să-i fie transmisă.

Articolul 12

Restituirea

1. Partea solicitată poate, la cererea părții solicitante și fără a aduce atingere drepturilor terților de bună credință, să pună la dispoziția părții solicitante obiectele obținute prin mijloace ilicite, în vederea restituirii proprietarului lor legitim.

2. În cadrul aplicării articolelor 3 și 6 ale convenției, partea solicitată poate renunța, fie înainte, fie după predarea lor părții solicitante, la trimiterea obiectelor care au fost predate

părții solicitante dacă acest lucru poate facilita restituirea acestor obiecte proprietarului lor legitim. Dreptul terților de bună credință nu sunt afectate.

3. În cazul în care partea solicitată renunță la trimiterea obiectelor înainte de predarea lor părții solicitante, ea nu va exercita nici un drept de gaj sau alt drept de recurs ce decurge din legislația fiscală sau vamală asupra acestor obiecte.

4. O renunțare efectuată conform paragrafului 2 nu afectează dreptul părții solicitate de a percepe de la proprietarul legitim taxe sau drepturi vamale.

Articolul 13

Transferul temporar al persoanelor deținute, pe teritoriul părții solicitate

1. În caz de acord între autoritățile competente ale părților respective, o parte care a cerut o măsură de anchetă ce ar putea impune prezența unei persoane deținute pe teritoriul său, poate transfera temporar această persoană pe teritoriul părții unde ancheta trebuie să aibă loc.

2. Acordul prevede modalitățile de transfer temporar al persoanei și termenul până la care trebuie să fie trimisă pe teritoriul părții solicitante.

3. Dacă se cere ca persoana respectivă să consimtă la transferul ei, o declarație de consimțământ sau o copie a acesteia este pusă fără întârziere la dispoziția părții solicitate.

4. Persoana transferată va trebui să rămână în detenție pe teritoriul părții solicitate, și, eventual, pe teritoriul părții de tranzit, cu condiția ca partea solicitantă a transferului să nu ceară punerea sa în liberate.

5. Perioada de detenție pe teritoriul părții solicitate este dedusă din durata detenției pe care trebuie sau va trebui să o efectueze persoana respectivă pe teritoriul părții solicitante.

6. Articolul 11, paragraful 2 și articolul 12 al convenției se aplică prin analogie.

7. Fiecare stat contractant poate, în orice moment, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să declare că, pentru realizarea acordului prevăzut de paragraful 1 al prezentului articol, va fi cerut consimțământul prevăzut de paragraful 3 al prezentului articol, sau că acesta va fi cerut în anumite condiții precizate în declarație.

Articolul 14

Înfățișarea personală a persoanelor condamnate și transferate

Dispozițiile articolelor 11 și 12 ale convenției se aplică prin analogie și persoanelor deținute pe teritoriul părții solicitate, în urma transferării lor în vederea executării unei pedepse pronunțate pe teritoriul părții solicitante, atunci când înfățișarea personală în scopul revizuirii judecătorești este cerută de către partea solicitantă.

Articolul 15

Limba actelor de procedură și a hotărârilor judiciare

1. Dispozițiile prezentului articol se aplică oricărei cereri de predare formulate în temeiul articolului 7 al convenției sau al articolului 3 al protocolului său adițional.
2. Actele de procedură și hotărârile judiciare sunt întotdeauna predate în limba sau în limbile în care au fost întocmite.
3. Independent de dispozițiile articolului 16 al convenției, dacă autoritatea de la care emană documentele știe, sau are motive să considere, că destinatarul nu cunoaște decât o altă limbă, documentele, sau cel puțin fragmentele cele mai importante ale acestora, trebuie să fie însoțite de o traducere în această limbă.
4. Independent de dispozițiile articolului 16 al convenției, actele de procedură și hotărârile judiciare trebuie să fie însoțite, pentru autoritățile părții solicitate de un scurt sumar al conținutului lor tradus în limba sau în una din limbile acestei părți.

Articolul 16

Remiterea pe cale poștală

1. Autoritățile judiciare competente ale oricărei părți pot trimite direct, pe cale poștală, acte de procedură și hotărâri judiciare, persoanelor care se află pe teritoriul unei alte părți.
2. Actele de procedură și hotărârile judiciare sunt însoțite de o notă care indică faptul că destinatarul poate obține, de la autoritatea menționată în notă, informații asupra drepturilor și obligațiilor privind remiterea obiectelor. Dispozițiile paragrafului 3 al articolului 15 al prezentului protocol se aplică la această notă.
3. Dispozițiile articolelor 8, 9 și 12 ale convenției se aplică prin analogie remiterii pe cale poștală.
4. Dispozițiile paragrafelor 1, 2 și 3 ale articolului 15 al prezentului protocol se aplică și remiterii pe cale poștală.

Articolul 17

Supravegherea transfrontalieră

1. Agenții uneia dintre părți care, în cadrul unei anchete judiciare, supraveghează în țara lor o persoană ce se presupune că a participat la săvârșirea unei fapte pasibile de pedeapsă care dă loc la extrădare, sau o persoană față de care sunt motive serioase să se creadă că poate duce la identificarea sau localizarea persoanei susmenționate, sunt autorizați să continue această supraveghere pe teritoriul unei alte părți, atunci când aceasta a autorizat supravegherea transfrontalieră pe baza unei cereri de asistență judiciară prezentată în prealabil. Autorizarea poate fi supusă unor condiții.

La cerere, supravegherea va fi încredințată agenților părții pe teritoriul căreia se efectuează.

Cererea de asistență judiciară menționată la paragraful 1 trebuie să fie adresată unei autorități desemnate de fiecare din părți și care este competentă să acorde sau să transmită autorizarea cerută.

2. Atunci când, din considerente de urgență, autorizarea prealabilă a celeilalte părți nu poate fi cerută, agenții observatori ce acționează în cadrul anchetei judiciare sunt autorizați să continue, dincolo de frontieră, supravegherea unei persoane bănuite că a comis fapte pasibile de pedeapsă și enumerate la paragraful 6, în condițiile următoare:

a) trecerea frontierei va fi comunicată imediat în timpul supravegherii autorității părții desemnate la paragraful 4, pe teritoriul căreia continuă supravegherea;

b) o cerere de asistență judiciară prezentată conform paragrafului 1 și care expune motivele ce justifică trecerea frontierei, fără autorizație prealabilă, va fi transmisă fără întârziere.

Supravegherea va fi încetată imediat de partea pe teritoriul căreia are loc o cere, ca urmare a comunicării prevăzute la punctul a) sau a cererii prevăzute la punctul b) sau dacă autorizația nu este obținută la cinci ore după trecerea frontierei.

3. Supravegherea prevăzută la paragrafele 1 și 2 nu se poate desfășura decât în condițiile generale următoare:

a) Agenții observatori trebuie să respecte dispozițiile prezentului articol și dreptul părții pe teritoriul căreia operează; ei trebuie să se supună ordinelor autorităților locale competente;

b) Sub rezerva situațiilor prevăzute la paragraful 2, pe timpul supravegherii, agenții au asupra lor un document care să ateste că le-a fost acordată permisiunea;

c) Agenții observatori trebuie să fie în măsură să justifice în orice clipă calitatea lor oficială;

d) Agenții observatori pot purta armă de serviciu în timpul supravegherii, în afara deciziei contrare expresă a părții solicitate; utilizarea ei este interzisă, cu excepția cazului de legitimă apărare;

e) Pătrunderea în domiciliul unei persoane și în alte locuri inaccesibile publicului este interzisă;

f) Agenții observatori nu pot nici reține, nici aresta persoana supravegheată;

g) Orice operațiune va face obiectul unui raport către autoritățile părții pe teritoriul căreia s-a desfășurat; înfățișarea agenților observatori poate fi cerută;

h) Autoritățile părții căreia îi aparțin agenții observatori, la cererea autorităților părții pe teritoriul căreia are loc supravegherea, contribuie la desfășurarea în bune condiții a anchetei ce urmează operațiunii la care au participat, inclusiv la procedurile judiciare.

4. Orice parte, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului European, va indica, pe de o parte, ce agenți și, pe de altă parte, ce autorități desemnează pentru aplicarea paragrafelor 1 și 2 ale prezentului articol. Ulterior, orice parte poate, în orice moment și în același mod, să schimbe elementele declarației sale.

5. Părțile pot, în plan bilateral, să extindă domeniul de aplicare al prezentului articol, și să adopte dispoziții suplimentare pentru executarea acestui articol.

6. Supravegherea, așa cum este prevăzută la paragraful 2, nu poate avea loc decât pentru una din următoarele fapte pasibile de pedeapsă:

- asasinat;
- omor;
- viol;
- incendiere voluntară;
- falsificare de monede;
- furt și tănuire în formă calificată;
- delapidare;
- răpire și luare de ostateci;
- trafic de ființe umane;
- trafic ilegal de stupefiante și substanțe psihotrope;
- infracțiuni referitoare la regimul legal în materie de arme și muniții;
- distrugere prin materii explozive;
- transport ilegal de deșeuri toxice și dăunătoare;
- trafic de migranți;
- abuz sexual asupra copiilor.

Articolul 18

Livrări supravegheate

1. Fiecare parte se obligă ca, la cererea unei alte părți, să autorizeze livrările supravegheate pe teritoriul său, în cadrul anchetelor penale referitoare la infracțiuni care pot da loc la extrădare.

2. Decizia de a recurge la livrările supravegheate este luată în fiecare caz în parte de către autoritățile competente ale părții solicitate, cu respectarea dreptului național al acestei părți.

3. Livrările supravegheate se desfășoară potrivit procedurilor prevăzute de partea solicitată. Dreptul de a acționa, de a conduce și de a controla operațiunea aparține autorităților competente ale părții solicitate.

4. Orice parte, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, va indica autoritățile pe care le desemnează ca fiind competente pentru aplicarea prezentului articol. Ulterior, orice parte poate, în orice moment și în același mod, să schimbe elementele declarației sale.

Articolul 19

Anchete sub acoperire

1. Partea solicitantă și partea solicitată, pot conveni să își acorde asistență reciprocă pentru desfășurarea de anchete penale de către agenți sub acoperire sau sub o identitate fictivă.

2. Autoritățile competente ale părții solicitate decid, în fiecare caz în parte, ce răspuns să dea cererii, ținând cont de legea și de procedurile naționale. Cele două părți convin, potrivit legilor și procedurilor lor naționale, asupra duratei anchetei sub acoperire, a modalităților sale concrete și a statutului juridic al agenților implicați.

3. Anchetele sub acoperire sunt efectuate conform legii și procedurilor naționale ale părții pe teritoriul căreia se desfășoară. Părțile implicate cooperează pentru a asigura pregătirea și conducerea și pentru a lua hotărâri privind securitatea agenților sub acoperire sau sub identitate fictivă.

4. Orice parte, în momentul semnării sau depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, prin declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, va indica autoritățile pe care le desemnează ca fiind competente pentru aplicarea paragrafului 2 al prezentului articol. Ulterior, orice parte poate, în orice moment și în același mod, să schimbe elementele declarației sale.

Articolul 20

Echipe comune de anchetă

1. Autoritățile competente ale celor două părți pot, de comun acord, să constituie o echipă comună de anchetă, cu un obiectiv precis și cu o durată limitată care poate fi prelungită cu acordul tuturor părților, pentru efectuarea anchetelor penale în una sau mai multe din părțile care formează echipa. Componența echipei este decisă de comun acord.

O echipă comună de anchetă poate fi creată mai ales când:

a) în cadrul unei proceduri conduse de o parte în vederea descoperirii unor infracțiuni, se impune efectuarea unor anchete dificile și care implică mobilizarea a importante mijloace, care privesc și alte părți;

b) mai multe părți efectuează anchete privind infracțiuni care, având în vedere faptele care se află la originea acestora, necesită o acțiune coordonată și concertată în părțile în cauză.

Cererea de formare a unei echipe comune de anchetă poate fi formulată de orice parte implicată. Echipa este formată în una din părțile în care ancheta trebuie să fie efectuată.

2. În afara indicațiilor prevăzute de dispozițiile adecvate ale articolului 14 al convenției, cererile de formare a unei echipe comune de anchetă cuprind propuneri referitoare la componența echipei.

3. Echipa comună de anchetă intervine pe teritoriul părților care o formează în condițiile generale următoare:

a) conducătorul echipei este un reprezentant al autorității competente - participant la anchetele penale - a părții pe teritoriul căreia intervine echipa. Conducătorul echipei acționează în limitele competențelor ce-i revin conform dreptului său național;

b) echipa își desfășoară operațiunile în conformitate cu dreptul părții pe teritoriul căreia intervine. Membrii echipei și membrii detașați ai echipei își execută sarcinile sub responsabilitatea persoanei prevăzute la punctul a), ținând cont de condițiile stabilite de propriile lor autorități în acordul referitor la formarea echipei.

c) Partea pe teritoriul căreia intervine echipa creează condițiile organizatorice necesare pentru a-i permite să acționeze.

4. Conform prezentului articol, membrii echipei comune de anchetă ce provin din partea pe teritoriul căreia intervine echipa, au calitatea de „membri”, în timp ce membrii ce provin din alte părți decât cea pe teritoriul căreia intervine echipa, au calitatea de „membri detașați”.

5. Membrii detașați pe lângă echipa comună de anchetă sunt abilitați să fie prezenți atunci când sunt efectuate acte procedurale în partea de intervenție. Totuși, conducătorul echipei, din motive speciale, poate decide altfel, în conformitate cu dreptul părții pe teritoriul căreia intervine echipa.

6. Membrii detașați ai echipei comune de anchetă pot primi, conform dreptului părții de intervenție, de la responsabilul de echipă, sarcina de a efectua anumite acte procedurale, cu consimțământul autorităților competente ale părții de intervenție și ale părții care a procedat la detașare.

7. Atunci când echipa comună de anchetă urmează să efectueze acte procedurale în una din părțile care au format-o, membrii detașați pe lângă echipă de către acea parte pot cere autorităților lor competente să efectueze actele respective. Aceste acte sunt analizate de partea respectivă conform condițiilor care s-ar aplica dacă ar fi cerute în cadrul unei anchete naționale.

8. Atunci când echipa comună de anchetă are nevoie de ajutorul unei alte părți decât cele care au format-o, sau al unui stat terț, cererea de asistență poate fi adresată de către autoritățile competente ale statului de intervenție omologilor săi din celălalt stat implicat, conform instrumentelor sau acordurilor potrivite.

9. Un membru detașat pe lângă echipa comună de anchetă poate, conform dreptului său național și în limitele competențelor sale, să furnizeze echipei informațiile care sunt la dispoziția părții care l-a detașat în scopul derulării anchetelor penale efectuate de echipă.

10. Informațiile obținute în mod obișnuit de un membru sau un membru detașat în cadrul participării la o echipă comună de anchetă, și care nu pot fi obținute în alt mod de către autoritățile competente ale părților implicate, pot fi utilizate în scopurile următoare:

a) în scopul pentru care a fost creată echipa;

b) pentru a descoperi, a cerceta sau a urmări alte infracțiuni, sub rezerva consimțământului prealabil al părții unde a fost obținută informația. Consimțământul nu poate fi refuzat decât în cazul în care o asemenea utilizare ar reprezenta un pericol pentru anchetele penale conduse de partea respectivă, sau pentru care această parte ar putea refuza ajutorul;

c) poate preveni un pericol iminent și serios pentru securitatea publică și cu respectarea dispozițiilor punctului b) dacă, ulterior, este începută o anchetă penală;

d) în alte scopuri, cu condiția ca acest lucru să fie convenit de către părțile care au format echipa.

11. Dispozițiile prezentului articol nu aduc atingere altor dispoziții sau acorduri existente, referitoare la formarea sau la intervenția echipelor comune de anchetă.

12. În măsura în care dreptul părților implicate sau dispozițiile oricărui instrument juridic aplicabil între ele o permit, pot fi încheiate acorduri pentru ca alte persoane decât reprezentanții autorităților competente ale părților care formează echipa comună de anchetă să ia parte la activitățile echipei. Drepturile conferite membrilor și membrilor detașați pe lângă echipă în temeiul prezentului articol, nu se aplică acestor persoane, cu excepția dispozițiilor contrare prevăzute explicit în acord.

Articolul 21

Răspunderea penală a funcționarilor

În cursul operațiunilor prevăzute la articolele 17, 18, 19 și 20, funcționarii unei părți, alta decât partea de intervenție, sunt asimilați agenților acesteia în ceea ce privește infracțiunile ai căror victime ar putea fi sau pe care le-ar comite, cu excepția altor înțelegeri între părți.

Articolul 22

Răspunderea civilă a funcționarilor

1. Atunci când, conform articolelor 17, 18, 19 și 20 funcționarii unei părți se află în misiune pe teritoriul altei părți, prima parte este răspunzătoare de daunele pe care le produc în timpul desfășurării misiunii, conform dreptului părții pe teritoriul căreia aceștia acționează.

2. Partea pe teritoriul căreia sunt produse pagubele prevăzute de paragraful 1, își asumă responsabilitatea reparării acestor daune în condițiile aplicabile daunelor cauzate de proprii agenți.

3. Partea ai căror funcționari au produs daune oricui pe teritoriul unei alte părți, rambursează integral acesteia din urmă sumele pe care le-a plătit victimelor sau celor în drept.

4. Fără a aduce atingere exercitării drepturilor sale față de terți, și cu excepția dispozițiilor paragrafului 3, fiecare parte va renunța, în cazul prevăzut de paragraful 1, să ceară unei alte părți restituirea sumei pagubelor pe care le-a suportat.

5. Dispozițiile prezentului articol se aplică cu condiția ca părțile să nu fi convenit altfel.

Articolul 23

Protecția martorilor

Atunci când o parte formulează o cerere de asistență în temeiul convenției sau a unuia din protocoalele sale privind un martor care riscă să fie expus unei intimidări sau care are nevoie de protecție, autoritățile competente ale părții solicitante și cele ale părții solicitate, fac tot posibilul pentru a stabili împreună măsurile privind protecția persoanei respective, conform dreptului lor național.

Articolul 24

Măsuri provizorii

1. La cererea părții solicitante, partea solicitată, în conformitate cu legea sa națională, poate dispune măsuri provizorii în vederea conservării mijloacelor de probă, menținerii unei situații existente sau protejării intereselor juridice amenințate.

2. Partea solicitată poate satisface o cerere parțial sau sub rezerva condițiilor, mai ales prin limitarea duratei măsurilor luate.

Articolul 25

Confidențialitatea

Partea solicitantă poate cere părții solicitate să vegheze ca cererea și conținutul ei să rămână confidențiale, cu excepția cazului în care acest lucru nu este compatibil cu satisfacerea cererii. Dacă partea solicitată nu poate respecta imperativul confidențialității, ea informează fără întârziere despre acest lucru partea solicitantă.

Articolul 26

Protecția datelor

1. Datele cu caracter personal transmise de o parte alteia ca urmare a satisfacerii unei cereri formulate în temeiul convenției sau al unuia din protocoale, nu pot fi utilizate de către partea căreia sunt transmise:

- a) decât în scopurile procedurale cărora li se aplică convenția sau unul din protocoalele sale;
- b) decât în scopuri privind alte proceduri judiciare sau administrative legate direct de procedurile prevăzute la punctul a);
- c) decât în scopul prevenirii unui pericol imediat și serios pentru securitatea publică.

2. Aceste date pot fi totuși utilizate pentru orice alt scop, după consimțământul prealabil, fie al părții care a transmis datele, fie al persoanei respective.

3. Orice parte poate refuza să transmită datele obținute ca urmare a satisfacerii unei cereri formulate în baza convenției sau a unuia din protocoalele sale atunci când:

- aceste date sunt protejate de legea sa națională și
- partea căreia trebuia să-i fie transmise datele nu este obligată prin Convenția pentru protejarea persoanelor față de prelucrarea automatizată a datelor cu caracter personal, adoptată la Strasbourg la 28 ianuarie 1981, doar dacă această ultimă parte se angajează să acorde datelor aceeași protecție ce le-a fost acordată de către prima parte.

4. Orice parte care transmite datele obținute ca urmare a satisfacerii unei cereri formulate în baza convenției sau a unuia din protocoalele sale poate cere părții căreia îi sunt transmise datele să o informeze asupra folosirii acestora.

5. Orice parte poate, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să ceară ca, în cadrul procedurilor pentru care ar fi putut refuza sau limita transmiterea sau utilizarea de date cu caracter personal conform dispozițiilor convenției sau unuia din protocoalele sale, datele cu caracter personal pe care le transmite unei alte

părți, să nu fie utilizate de aceasta din urmă în scopurile prevăzute de paragraful 1 decât cu acordul său prealabil.

Articolul 27

Autorități administrative

Orice parte va putea, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului Europei, să indice ce autorități sunt considerate autorități administrative în înțelesul articolului 1, paragraful 3 al convenției.

Articolul 28

Raporturi cu alte tratate

Dispozițiile prezentului protocol nu împiedică reglementarea mai detaliată prin acorduri bilaterale sau multilaterale încheiate între părți prin aplicarea articolului 26, paragraful 3 al convenției.

Articolul 29

Soluționarea amiabilă

Comitetul european pentru probleme criminale va urmări interpretarea și aplicarea convenției și a protocoalelor sale și va facilita soluționarea amiabilă a oricărei dificultăți de aplicare.

CAPITOLUL III

Articolul 30

Semnare și intrare în vigoare

1. Prezentul protocol este deschis spre semnare de către statele membre ale Consiliului Europei care sunt părți la convenție sau care au semnat-o. El este supus ratificării, acceptării sau aprobării. Un semnatar nu poate ratifica, accepta sau aproba prezentul protocol fără a fi ratificat, acceptat sau aprobat, anterior sau simultan, convenția. Instrumentele de ratificare, de acceptare sau de aprobare se depun la secretarul general al Consiliului Europei.
2. Prezentul protocol va intra în vigoare în prima zi a lunii următoare expirării unei perioade de trei luni după depunerea celui de-al treilea instrument de ratificare, de acceptare sau de aprobare.
3. Pentru orice stat semnatar care-și va depune ulterior instrumentul său de ratificare, de acceptare sau de aprobare, protocolul va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii.

Articolul 31

Aderare

1. Orice stat membru care a aderat la convenție va putea adera la prezentul protocol după intrarea în vigoare a acestuia.
2. Aderarea se va efectua prin depunerea instrumentului de aderare la secretarul general al Consiliului European.
3. Pentru orice stat care aderă, protocolul va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data depunerii instrumentului de aderare.

Articolul 32

Aplicare teritorială

1. Orice stat va putea, atunci când va semna prezentul protocol sau va depune instrumentul său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare, să specifice teritoriul sau teritoriile asupra cărora se va aplica prezentul protocol.
2. Orice stat va putea, la orice dată ulterioară, printr-o declarație adresată secretarului general al Consiliului European, să extindă aplicarea prezentului protocol oricărui alt teritoriu desemnat în această declarație. În privința acestui teritoriu, protocolul va intra în vigoare în prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data primirii declarației de către secretarul general.
3. Orice altă declarație făcută în temeiul celor două paragrafe precedente va putea fi retrasă, cu privire la orice teritoriu desemnat în această declarație, prin notificare adresată secretarului general al Consiliului European. Retragera va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni după data primirii notificării de către secretarul general.

Articolul 33

Rezerve

1. Orice rezervă formulată de o parte privind o dispoziție a convenției sau a protocolului său se aplică deopotrivă prezentului protocol, în afară de cazul în care această parte nu exprimă intenția contrară în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare. În același fel se va proceda pentru orice declarație făcută în privința sau în temeiul unei dispoziții a convenției sau a protocolului său.
2. Orice stat poate, în momentul semnării sau în momentul depunerii instrumentului său de ratificare, de acceptare, de aprobare, sau de aderare, să declare că își rezervă dreptul de a nu accepta, în tot sau în parte, unul sau mai multe din articolele 16, 17, 18, 19 și 20. Nici o altă rezervă nu este admisă.

3. Orice stat poate retrage în tot sau în parte rezervele pe care le-a făcut conform paragrafelor precedente, adresând în acest sens secretarului general al Consiliului Europei o declarație care va produce efecte de la data primirii sale.

4. Partea care a formulat o rezervă cu privire la unul din articolele menționate la paragraful 2 al prezentului articol nu poate pretinde ca acest articol să fie aplicat de către o altă parte. Totuși, dacă rezerva este parțială sau condițională, ea poate pretinde aplicarea acestui articol în măsura în care l-a acceptat.

Articol 34 **Denunțare**

1. Orice parte poate, în ceea ce o privește, să denunțe prezentul protocol prin notificare adresată secretarului general al Consiliului Europei.

2. Această denunțare va produce efecte din prima zi a lunii care urmează expirării unei perioade de trei luni de la data la care secretarul general a primit notificarea.

3. Denunțarea convenției atrage în mod automat denunțarea prezentului protocol.

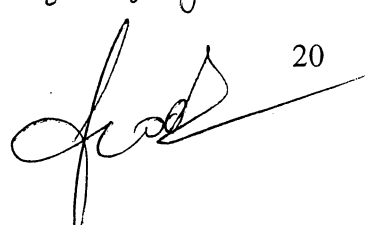
Articolul 35 **Notificări**

Secretarul general al Consiliului Europei notifică statelor membre ale Consiliului Europei și oricărui stat care a aderat la prezentul protocol:

- a) orice semnare;
- b) depunerea oricărui instrument de ratificare, de acceptare, de aprobare sau de aderare;
- c) orice dată de intrare în vigoare a prezentului protocol, în conformitate cu articolele 30 și 31;
- d) orice alte acte, declarații, notificări sau comunicări referitoare la prezentul protocol.

Drept pentru care, subsemnații, legal împuterniciți în acest scop, au semnat prezentul protocol.

Adoptat la Strasbourg la 8 noiembrie 2001, în limbile franceză și engleză, ambele texte având aceeași valoare, într-un singur exemplar care va fi depus în arhivele Consiliului Europei. Secretarul general al Consiliului Europei va comunica o copie certificată pentru conformitate de pe protocol fiecărui stat membru al Consiliului Europei precum și fiecărui stat care a aderat la convenție.

*Traducere conform
de originalul*

20